GENDER STUDIES

പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദപരിസരം 'ഊരര്കാവ'ലിൽ

സിംപ്ൾ എ.ഇസെഡ്.
അസി. പ്രൊഫസർ,
സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
E-mail: simpleakkara@gmail.com

സംഗ്രഹം

കീഴടക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രതീകമായ അംഗദനെ കേന്ദ്ര കഥാപാത്രമാക്കി, പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിൻ്റെ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി സാറാ ജോസഫ് രചിച്ച നോവലാണ് 'ഊരര്കാവൽ'. ആധുനികാനന്തര സാഹിത്യ ഭാവുകത്വം ഈ നോവലിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിൻ്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പരിസരത്തിലൂന്നികൊണ്ട് പരിസ്ഥിതിക്കും സ്ത്രീക്കും ദളിതർക്കും നേരെയുള്ള ആധിപത്യ ശ്രമങ്ങളെ നോവൽ പ്രതിരോധിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നുള്ള അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: സ്ത്രീവാദം, പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം, പ്രകൃതിബിംബങ്ങൾ, അധികാരം, കീഴാളപക്ഷം

പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണത്തിന്റെ സാമൂഹിക പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇന്ന് പൊതുസമൂഹത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യത്തോടെ ഇടം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക രചനകൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് അത് കൂടുതൽ വിപുലമാകുന്നത്. സ്ത്രീവാദ സാഹിത്യം പാരിസ്ഥിതിക സാഹിത്യത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഭാഷയിൽ ഇടം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ വളരെയടുത്തു മാത്രമാണ് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. 2008 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സാറാ ജോസഫിന്റെ 'ഊരര്കാവൽ' ഇത്തരത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാരിസ്ഥിതികവാദവും സ്ത്രീവാദവും ഈ നോവലിൽ ചേർന്നൊഴുകുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തിക പരിസരത്തിലൂന്നിയാണ് സാറാ ജോസഫിന്റെ മിക്ക നോവലുകളും വികസിക്കുന്നത്. 'ആലാഹയുടെ പെൺമക്ക'ളിലും 'മാറ്റാത്തി'യിലും 'ആതി'യിലുമെല്ലാം ഇത് വ്യക്തമാണ്. 'ഊരര്കാവൽ' പ്രമേയവൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് തന്നെ പരിസ്ഥിതിയോടും സ്ത്രീയോടുമുള്ള പുരുഷാധികാരത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റമാണ്. പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ആഖ്യാന തലത്തിലൂടെ എല്ലാത്തരം അധികാര വാഴ്ചകൾക്കും എതിരെയുള്ള വിമർശനമായി 'ഊരര് കാവൽ' മാറുന്നു.

 ISSN: 2582 - 2594

ഊര്കാവൽ : പ്രമേയവും പ്രസക്തിയും

കിഷ്കിന്ധയുടെ രാജാവായിരുന്ന ബാലിയുടെ പുത്രനായ അംഗദന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയാണ് 'ഊര്കാവ'ലിൽ സാറാ ജോസഫ് രാമായണത്തെ പുനർവായിക്കുന്നത്. 'ഊര്കാവ'ലിലെ അംഗദൻ കീഴടക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രതീകമാണ്. അച്ഛനെ ചതിച്ചുകൊന്ന രാമനുവേണ്ടി പടയ്ക്കിറങ്ങേണ്ടി വരുന്ന നിസ്സഹായനായ മനുഷ്യൻ. ആയുധവും അധികാരവും വാക്ചാതുര്യവും ചതിയും കൊണ്ട് ഒരു ജനതയെ മുഴുവൻ അടിമകളാക്കുന്ന തന്ത്രത്തിനോട് പൊരുത്തപ്പെടാനാകാതെ, അമർഷം ഉള്ളിലടക്കി രാമ-രാവണ യുദ്ധത്തിൽ അയാൾ പങ്കാളിയാകുന്നു.

രാമന്റെ ചെയ്തികൾ രാജധർമ്മമല്ല അധർമ്മമാണെന്ന് അംഗദനു ബോധ്യമുണ്ട്. ബാലിയോട്, കിഷ്കിന്ധത്തോട്, സീതയോട്, പ്രകൃതിയോട്... എല്ലാത്തിനോടും രാമൻ അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. രാമന്റെ യുദ്ധം സീതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നില്ല; രാജപൗരുഷത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു എന്ന് രാമനിൽ നിന്നുതന്നെ കേൾക്കുന്ന അംഗദന് അത് ഉൾക്കൊള്ളാനാകുന്നില്ല. രാജധർമ്മത്തിൽ പതിയിരിക്കുന്ന ചതികൾ അംഗദനെ അത്യന്തം അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. അംഗദന്റെ അസ്വസ്ഥതകൾ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരു മനുഷ്യന്റെയും അസ്വസ്ഥതകളാണ്. സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കായി കീഴടക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ ആശങ്കകളും രോദനങ്ങളും നിസ്സഹായാവസ്ഥയുമാണ് അംഗദനിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്.

സാറാജോസഫിന്റെ രാമായണ കഥകൾ എല്ലാം തന്നെ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ പക്ഷം ചേരുന്നവയായിരുന്നു. 'അശോക'യിലെ സീതയും 'കറുത്ത തുള'കളിലെ മന്ഥരയും 'തായ്കുല'ത്തിലെ ശൂർപ്പണഖയുമെല്ലാം ഇത്തരത്തിൽ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. രാമായണത്തെ താഴെ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ (കീഴാളപക്ഷം) കാണുന്നതാണ് തന്റെ കഥകളിലൂടെ സാറാ ജോസഫ് പറയാൻ ശ്രമിച്ചത്. 'ഊര്കാവൽ' എന്ന നോവലും ഇതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്. സ്ത്രീയുടെ - പ്രകൃതിയുടെ - അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ജനതയുടെ 'മൗനവ്യഥ'കളാണ് അംഗദനിലൂടെ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നത്. ഹിംസ ശീലമില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കരായ കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനത അപരിഷ്കൃതരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു സമൂഹത്തിലേയും അധിനിവേശ ആധിപത്യങ്ങളിൽ ഇത്തരം പരിഷ്കൃതനാട്യങ്ങൾ സാധാരണമാണ്. പരിഷ്കൃതിയുടെ പേരിലുള്ള മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പുകൾ സമകാല ഇന്ത്യൻ സാമൂഹികാവസ്ഥയോട് ചേർത്ത് വായിക്കാവുന്നതാണ്. ആദിവാസി, ദളിത്, സ്ത്രീ, ട്രാൻസ് തുടങ്ങി പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വലിയ വിഭാഗം ജനത ഇത്തരം ചൂഷണങ്ങൾക്ക് ഇരയാകുന്നു. കീഴടക്കപ്പെട്ടവരുടെ പക്ഷം ചേരുന്നു എന്നതിനു പുറമേ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥയോടുള്ള പ്രതികരണം എന്ന നിലയിലും 'ഊര്കാവൽ' പ്രസക്തമാകുന്നു.

പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം നോവലിൽ

ആധുനികാനന്തര സാഹിത്യസമീപനങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളിലൊന്നാണ് പാരിസ്ഥിതിക വീക്ഷണം. സ്ത്രീവാദവും പാരിസ്ഥിതിക വീക്ഷണവും ഒന്നുചേരുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രപരിസരമാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റേത്. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും ഒന്നുപോലെ പുരുഷാധികാരഘടനയിൽ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. സമൂഹത്തിൽ ചൂഷണം നേരിടുന്ന എല്ലാത്തരം ജനതയുടെയും വിമോചനം

പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നു. ജാതി-മത-വർഗ്ഗ-ലിംഗ വിവേചനങ്ങളോടും ആധിപത്യ ശ്രമങ്ങളോടും എതിരിട്ടുകൊണ്ടാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം അതിന്റെ ഭൂമിക പണിതത്.

'ഊര്കാവൽ' എന്ന നോവൽ 'പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദ'ത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തിക പരിസരത്തുനിന്നുകൊണ്ട് രാമായണത്തെ അപനിർമ്മിക്കുന്നു. 'ഊര്കാവ'ലിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രമായ അംഗദൻ പാർശ്വവൽകൃത ജനതയുടെ മുഴുവൻ പ്രതീകമാണ്. ആയുധംകൊണ്ട് അധികാരമുറപ്പിക്കുന്നവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുകയും എന്നാൽ പ്രതിരോധിക്കാൻ കെല്പില്ലാതെ നിസ്സഹായരാവുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അംഗദൻ നില്ക്കുന്നു.

കിഷ്കിന്ധയുടെ രാജാവായ ബാലിയെ ഒളിയമ്പെയ്ത് വധിച്ചുകൊണ്ടാണ് രാമൻ തന്റെ അധികാരം അവിടെ നടപ്പാക്കുന്നത്. ആയുധമോ ചതിപ്രയോഗമോ ശീലമില്ലാത്ത കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനങ്ങളെ എളുപ്പം വരുതിയിലാക്കാൻ രാമനു കഴിഞ്ഞു. അധിനിവേശകരുടെ ആയുധബലവും കുതന്ത്രങ്ങളും കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും അതിരുകവിഞ്ഞ ആധമർണ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അധീശവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ യുക്തിക്കു നിരക്കുന്നതല്ലെന്നും പെണ്ണും പ്രകൃതിയും ആദിമനിവാസികളും അവരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഇരകളാണെന്നും അംഗദൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. അംഗദന്റെ ഭാഷ കീഴടക്കപ്പെട്ടവരുടേതാണ്. പെണ്ണും മണ്ണും മനുഷ്യനും നീതി തേടുന്നത് അംഗദനിലൂടെയാണ്.

ബാലിയുടെ അന്ത്യം കിഷ്കിന്ധയ്ക്കേറ്റ കനത്ത പ്രഹരമായിരുന്നു. പ്രകൃതിയെ ഉപാസിച്ച് അപരനെ മാനിച്ച് കിഷ്കിന്ധയുടെ സംരക്ഷകനായി ബാലി വാണു. മണ്ണുകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച വാനരങ്ങളെ ഊര്കാവലുകളാക്കി കിഷ്കിന്ധത്തിന്റെ അതിരുകളിൽ ബാലി സ്ഥാപിച്ചു. ബാലിയുടെ മണ്ണ് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഊര്കാവലുകളെ ഇരുമ്പുകൊണ്ട് തകർത്താണ് പുതിയ അധികാരശക്തി കിഷ്കിന്ധത്തിനു മേൽ ആധിപത്യം ഉറപ്പിക്കുന്നത്. മണ്ണിന്റെ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് ഇരുമ്പിന്റെ സംസ്കാരത്തിലേക്കുള്ള കിഷ്കിന്ധയുടെ പരിണാമത്തിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു ഊരുകാവലുകളുടെ തകർച്ച. 'മണ്ണ്' ഇവിടെ പ്രകൃതിയാണ്. എല്ലാത്തിനെയും നിർമ്മിക്കുവാനും ജീവന്റെ കണികകളെ വളർത്തുവാനും അതിന് കഴിയുന്നു. ഇരുമ്പ് പരിഷ്കൃതിയുടെ ചിഹ്നവും സർവ്വ നാശത്തിന്റെ കാരണവുമായി നോവലിൽ കടന്നുവരുന്നു.

പ്രകൃതിയേയും പെണ്ണിനെയും മറന്ന കിഷ്കിന്ധയിൽ 'അൻപ്' വറ്റിയതായി അംഗദൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനങ്ങൾ അവനവനിലേക്ക് ഒതുങ്ങുന്ന കാഴ്ച അംഗദനെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.

> "പീതാ, ഇത്തിരി മുൻപ് ഞാനും താരനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ മാത്രം. ഇത്തിരി മുൻപ് സൂര്യനും വെളിച്ചവും മരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.ഇപ്പോൾ ഒന്നുമില്ല. വെളിച്ചം പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വയറ്റിൽ. മരങ്ങൾ പാതാളത്തിലെ തടവറയിൽ. ഇവിടെ ഇരുട്ടും അംഗദനും മാത്രം.
>
> വെള്ളം ഒഴുകുന്നില്ല.
>
> കാറ്റ് വീശുന്നില്ല.

 ISSN: 2582 - 2594

ഒന്നും അനങ്ങുന്നില്ല.

അറ്റുപോയ ഒച്ചകൾ.

അമ്മയോ? അമ്മയെ തീ വിഴുങ്ങിക്കാണണം. മുലപ്പാൽ കരിയുന്ന മണം ചുറ്റിലു മുണ്ട്. അവൾ കയ്യിലെടുത്ത മണ്ണ് ചത്തു കിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൾക്കിനി പ്രപഞ്ചം പണിയാനാവില്ല (സാറാ ജോസഫ്, 2008:9).

കിഷ്കിന്ധയ്ക്ക് വന്നുചേർന്ന ദുരന്തമാണ് അംഗദന്റെ ചിന്തകളിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് വരച്ചിട്ടുന്നത്. പ്രകൃതിബിംബങ്ങളിലൂടെ കിഷ്കിന്ധയ്ക്കു നേരിട്ട വിപത്തിന്റെ തീവ്രത വായനക്കാരിലെത്തിക്കാൻ സാറാ ജോസഫിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഏതൊരു ജനതയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് ഭക്ഷണം. വിശപ്പടക്കുന്നതിനൊപ്പം സാംസ്കാരിക വിനിമയം കൂടി ഭക്ഷണത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്നു. 'അൻപ്' കൊണ്ട് വേവിച്ചെടുക്കുന്നതാണ് കിഷ്കിന്ധയിലെ ഭക്ഷണം. പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റെ സംസ്കാരമാണ് ഭക്ഷണത്തിലൂടെ അവർ വിനിമയം ചെയ്തുപോന്നത്. അവിടെ ചതിക്ക് സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാലിയുടെ മരണവും അധീശവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആധിപത്യവും മൂലം കിഷ്കിന്ധയുടെ അൻപു വറ്റിയത് അംഗദൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

"അമ്മേ, എങ്ങനെയാണ് ചോറ് വേവുന്നത്?

അൻപു കൊണ്ടാണ് അംഗദാ! അനേകരുടെ അൻപു കൊണ്ടാണ് ഒരു പിടി അരി വെന്തു ചോറാകുന്നത്.

അൻപെന്നാലോ?

വിത്തുവിതയ്ക്കുമ്പോൾ, കൊയ്തുമെതിക്കുമ്പോൾ, നെല്ലുകുത്തുമ്പോൾ, വെച്ചു വിളമ്പുമ്പോൾ, കാവലിരിക്കുമ്പോൾ, നെഞ്ചിൽ തോന്നുന്നതെന്തോ, അതാണ് അൻപ്.

അംഗദന്റെ ചോറെവിടെ?

ഭൂമിയിൽ അൻപ് വറ്റിയിരിക്കുന്നു.

വേവാത്ത ചോറിൽ വിഷം തൂകി അംഗദനെ ഉണ്ണാൻ വിളിക്കുന്നു.

അംഗദനെ രാജാവാക്കുക!" (സാറാ ജോസഫ്, 2008:9)

ഭക്ഷണത്തിലൂടെ അംഗദന് അമ്മ പകർന്നുകൊടുത്തത് 'അൻപി'ന്റെ പാഠങ്ങളാണ്. ഒരു പിടി അരി വേവുന്നതിനു പിന്നിലുള്ള അധ്വാനത്തിന്റെയും അൻപിന്റെയും പാഠങ്ങൾ. എന്നാൽ അൻപു വറ്റിയ കിഷ്കിന്ധയിൽ അംഗദനു വിളമ്പുന്ന ചോറിൽ അൻപല്ല വിഷമാണെന്ന് അംഗദൻ കരുതുന്നു. അംഗദനെ രാജാവാക്കാൻ പറയുന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽപ്പോലും അധികാര രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുള്ളതായി അംഗദന് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ബാലിയെ ഒളിയമ്പെയ്ത് വധിച്ചത് തന്നെ രാജാവാക്കാനല്ലെന്ന തികഞ്ഞ ബോധ്യം അംഗദനുണ്ടായിരുന്നു. അൻപുവറ്റിയ കിഷ്കിന്ധത്തെയും കിഷ്കിന്ധത്തിനു മേൽ വന്ന പുതിയ അധികാരത്തെയും സംശയത്തോടെയല്ലാതെ സമീപിക്കാൻ അംഗദനാകുന്നില്ല. ഇരയാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ദുഃഖവും അമർഷവും ഉള്ളിലൊതുക്കുന്ന അംഗദന്റെ ചിന്തകൾ അൻപു വറ്റാത്ത കിഷ്കിന്ധത്തിന്റെ ഭൂത

കാലങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നതു കാണാം. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും കിഷ്കിന്ധയിലെ നിഷ്കളങ്കരായ ജനങ്ങളും അംഗദന്റെ ചിന്തകളിൽ പ്രാധാന്യത്തോടെ കടന്നുവരുന്നു.

ആയുധം കൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം കിഷ്കിന്ധയ്ക്കന്യമായിരുന്നു. ബാലി അതിനെതിരായിരുന്നു. അംഗദനും ബാലി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

> "മുഷ്ടിക്കു മുഷ്ടി, കല്ലിന് കല്ല്, നഖത്തിന് നഖം. അതാണ് നമുക്ക് യുദ്ധമുറ. അമ്പ്, വിദ്യയും സൂത്രവുമാണ്. ദേഹത്തെ രോമം കൊഴിഞ്ഞു പോയവർക്കുള്ളതാണ് സൂത്രവിദ്യ. കൊഴിഞ്ഞത് അവരുടെ കരുത്താണ്. കരുത്തില്ലാത്തവർക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ കെണികൾ വേണ്ടിവരും. അമ്പും ചതിയും അവരെ രക്ഷിക്കും. നേർക്ക് നേരെ നിന്ന് പൊരുതാൻ അവർക്കാവില്ല. അമ്പും വില്ലുമില്ലെങ്കിൽ അവർ ഒന്നുമല്ല. മുഷ്ടിയുദ്ധത്തിൽ രണ്ടിൽ ഒരാളേ മരിക്കൂ. അമ്പുകൊണ്ട് നൂറും ആയിരവും ചാവും. ചാവേണ്ടവനും ചാവേണ്ടാത്തവനും ചാവും. ഉന്നം തെറ്റിയാൽ നിരപരാധികളുടെ നെഞ്ചിൽ ചെന്നു കൊള്ളും." (സാറാജോസഫ്, 2008:11)

അച്ഛൻ പകർന്നുതന്ന പാഠങ്ങളാണ് കിഷ്കിന്ധത്തിൽ ലംഘിക്കപ്പെടുന്നത്. അമ്പുകൊണ്ട് ഒരു ദേശത്തെ മുഴുവൻ ഭയപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാക്കാൻ രാമലക്ഷ്മണന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. സുഗ്രീവന്റെ സിംഹാസനം ഇളകാതിരിക്കാൻ ഇരയാക്കപ്പെടുന്നത് കിഷ്കിന്ധത്തിലെ മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയുമാണ്. മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആയുധസംസ്കാരത്തെ ബാലിയുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ആയുധംകൊണ്ട് സാധ്യമാക്കിയ അധിനിവേശ സംസ്കാരത്തെ സൂക്ഷ്മമായി വിമർശിക്കുകയാണ് ഇവിടെ.

കിഷ്കിന്ധയുടെ നീതിയും നിയമവും സംസ്കാരവുമെല്ലാം പ്രാകൃതമെന്നത്രേ അധിനിവേശ ശക്തിയുടെ ആരോപണം. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുതിയ വേഷധാരികൾ പരിഷ്കരണം നടപ്പിലാക്കുന്നത് കിഷ്കിന്ധയുടെ പ്രകൃതിയെയും മനുഷ്യനെയും ചൂഷണംചെയ്തുകൊണ്ടാണ്.

ഒരു പുരുഷന് ഒരു സ്ത്രീ എന്ന സങ്കല്പം കിഷ്കിന്ധയ്ക്കപരിചിതമാണ്. "ഒരു കൂട്ടം അമ്മമാർ ഒന്നിച്ചാണ് അംഗദനെ ഗർഭം ധരിച്ചത്. താരയോടൊപ്പം കൂട്ടമ്മമാർക്കും വ്യാക്കുൺ ഉണ്ടായി. താര മോഹിച്ചതിനെയൊക്കെ അവരും മോഹിച്ചു. താരക്ക് വേണ്ടാത്തതൊക്കെ അവർക്കും വേണ്ടാത്തതായി" (സാറാ ജോസഫ്, 2008:18). അംഗദനെ സ്നേഹിച്ചത് താര മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടം അമ്മമാരുടെ സ്നേഹപരിലാളനങ്ങൾ ഏറ്റാണ് അംഗദൻ വളർന്നത്. കിഷ്കിന്ധത്തിലെ ഓരോ കുഞ്ഞും ഇത്തരത്തിൽ തന്നെയാണ് വളരുന്നത്. അതൊരു കുറവായി അവരാരും കരുതിയിട്ടില്ല. അവരുടെ സംസ്കാരത്തെ അവർ മാനിച്ചു. എന്നാൽ പുറത്തുനിന്ന് വന്നവർ പുതിയ സംസ്കാരം പകർന്നുകൊണ്ട് കിഷ്കിന്ധയുടെ സംസ്കാരത്തെ പ്രാകൃതമെന്ന് പുച്ഛിക്കുന്നു.

> ""ഞങ്ങടെ മകനെ കണ്ടോ?" കൂട്ടമ്മമാർ നീരൊഴുക്കിനോടു ചോദിച്ചു.
>
> "അടയാളം പറയൂ" നീരൊഴുക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടു.
>
> "നീണ്ടു നീർന്ന മേനിയുള്ളവൻ, മിനുത്ത രോമപാളികളാൽ നെഞ്ച് പൊൻനിറമാക്കപ്പെട്ടവൻ. പുലർവെളിച്ചം പോലെ ബാലഭാവമാർന്നവൻ. സ്വർണനിറമുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ. ഹൃദയത്തിന് ചിറകുള്ളവൻ. അരനിമിഷത്തിലേറെ നേരം ഞങ്ങളെ കാണാഞ്ഞാൽ തകർന്നു പോകുന്നവൻ..."

"ക്ഷമിക്കണം. അങ്ങനെ ഒരുവനെ ഞങ്ങളെവിടെയും കണ്ടില്ല." നീരൊഴുക്ക് പറഞ്ഞു.

തീരത്തെ കാട്ടുവള്ളികളെ തലോടിക്കൊണ്ട് അവൾ ഒഴുകിപ്പോവുകയും ചെയ്തു." (സാറാജോസഫ്, 2008:19)

കിഷ്കിന്ധയിലെ സ്ത്രീകളും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നോവലിസ്റ്റ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ വരച്ചിടുന്നു. അംഗദനെ അവർ അന്വേഷിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയിലാണ്. ആധുനികത നിർമ്മിച്ചെടുത്ത ധീരപൗരുഷത്തിന്റെ മാതൃകയല്ല ഇവിടെ അംഗദൻ. ആയുധമേന്താൻ മടിക്കുകയും പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അംഗദന്റെ ഹൃദയം തരളമാണ്. നിഷ്കളങ്കനായ അംഗദന്റെ ഹൃദയത്തിന് ചിറകുണ്ടെന്ന് അമ്മമാർ പറയുന്നു. ഹൃദയാലുവായ ആ അംഗദനെയാണ് അവർ നീരൊഴുക്കിനോട് അന്വേഷിക്കുന്നത്. 'അങ്ങനെയൊരുവനെ ഞങ്ങളെവിടെയും കണ്ടില്ല' എന്ന മറുപടി കിഷ്കിന്ധയിലെ മാറിയ മനുഷ്യരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കതയും അലിവും വറ്റിയ ജനതയായി കിഷ്കിന്ധത്തിലെ നിവാസികളെ അധിനിവേശ ശക്തി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിടങ്ങളിലെ സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും മാറ്റത്തെ പ്രതിരോധിക്കാനാകാതെ നിസ്സഹായരായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇരയാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെയും പ്രകൃതിയുടെയും കിഷ്കിന്ധയിലെ നിവാസികളുടെയും ശബ്ദമാണ് നോവലിൽ അംഗദൻ.

പ്രകൃതിബിംബങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തം ഊര്കാവലിന്റെ സവിശേഷതയാണ്. നോവലിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ പല ഭാവങ്ങളിൽ പ്രകൃതിബിംബങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നു. കിഷ്കിന്ധത്തിലെ കഥകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും മാത്രമല്ല; യഥാർത്ഥജീവിതവും പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ഭിന്നമായിരുന്നില്ല. വിത്തും മണ്ണും മരവും വെള്ളവും സൂര്യനും കാട്ടുവള്ളികളും മഞ്ചാടിമണികളും അവരുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായും നോവലിൽ പ്രകൃതിബിംബങ്ങളായും കടന്നുവരുന്നു.

നെയ്ത്തുകാർക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള പാട്ടുകളിൽ പരുത്തിവിത്തിനു കൊടുക്കേണ്ട പ്രാധാന്യത്തെ അവർ എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്.

"ജീവനേക്കാൾ വലുതത്രേ പരുത്തി വിത്ത്!

തലമുറകൾ അത് കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ!

അയോധ്യയിലെ സിംഹാസനത്തിനു വേണ്ടിയോ

ലങ്കയിലെ രത്നങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയോ

കേകേയത്തിലെ കുതിരകൾക്കു വേണ്ടിയോ

അത് കൈമാറരുത്." (സാറാജോസഫ്, 2008:15)

തങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പ് പ്രകൃതിയുടെ വരദാനമായ പരുത്തിവിത്തിലാണെന്ന് നെയ്ത്ത് ഉപജീവനമാക്കിയ ജനത തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അയോധ്യയിലെ സിംഹാസനത്തേക്കാളും ലങ്കയിലെ രത്നങ്ങളേക്കാളും കേകയത്തിലെ കുതിരകളെക്കാളും വില പരുത്തിവിത്തുകൾക്ക് അവർ കൽപ്പിച്ചു. പരുത്തിവിത്ത് ഇവിടെ പ്രകൃതിയുടെ പ്രതീകമാണ്. പുറത്തുനിന്നുള്ളവർ

സമ്പത്തുമായിവന്ന തങ്ങളുടെ പ്രകൃതിസമ്പത്തിനെ ചൂഷണം ചെയ്യുമെന്ന ഭയം അവരുടെ പാട്ടുകളിൽ നിഴലിക്കുന്നു.

രാമനുവേണ്ടി കിഷ്കിന്ധം യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോൾ ആദ്യം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അവിടത്തെ പ്രകൃതിയാണ്. പുഴയും വയലും നഗരവീഥികളും വാഴത്തോപ്പുകളും കണ്ടാലറിയാത്ത വിധം മാറ്റിയെടുത്തു. പുഴയുടെ തീരങ്ങളിലെ കാറ്റിന് നെയ്ത്തുകാരികൾ വിരിച്ച നനഞ്ഞ ശീലയുടെ മണത്തിനു പകരം ആവനാഴികൾ ഉണ്ടാക്കാനായി വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു കുതിർന്ന മുളയുടെ മണമാണ്.

"നെയ്ത്തുശാലകൾ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. കൈയും കാലും അരിഞ്ഞു തള്ളിയതു പോലെ മുറിച്ചു കൂട്ടിയ കഷണങ്ങൾ കുന്നുകൂടിക്കിടക്കുന്നു. എവിടെ നോക്കിയാലും മുള്ളും കമ്പും. അവയ്ക്കിടയിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന മനുഷ്യവിസർജ്യങ്ങളും" (സാറാജോസഫ്, 2008:150).

പുഴകളെ മലിനമാക്കിയും കാടിനെ വെട്ടിയരിഞ്ഞുമാണ് യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. വയലുകളുടെ സ്ഥിതിയും മറിച്ചല്ല. അമ്പെയ്ത്തുപരിശീലനത്തിനുള്ള ഇടങ്ങളായി വയലുകൾ മാറ്റപ്പെട്ടു. യുദ്ധപരിശീലനത്തിലും ഇരയാക്കപ്പെടുന്നത് പ്രകൃതിയും ജന്തുജാലങ്ങളുമായിരുന്നു. "ഇലകൾക്കിടയിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കിളിയെ ഉന്നംവെക്കുന്നു. പാറകൾക്കിടയിലെ മുയലിനെ, തുഞ്ചാത്തുഞ്ചത്തെ പഴത്തെ, മാളത്തിലേക്കിഴയുന്ന പാമ്പിനെ, നീന്തിക്കളിക്കുന്ന മീനിനെ, ആകാശ സഞ്ചാരിയായ പരുന്തിനെ, എപ്പോഴും ശത്രുവെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ച് മാമരങ്ങളെ..." (സാറാ ജോസഫ്, 2008:151). കുട്ടികൾ പോലും കളിവില്ലുകളുണ്ടാക്കി കളിക്കുന്നു. ആരെയും ഉപദ്രവിച്ചു ശീലമില്ലാതിരുന്ന കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനങ്ങളെ പരോപദ്രവകാരികളാക്കി അധിനിവേശസമൂഹം മാറ്റിയെടുക്കുന്നു. നഗരവീഥികൾ ആഭാസത്തരങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറി. ആട്ടവും പാട്ടും തീനും കുടിയും മൂലം വാണിഭക്കാരുടെ തെരുവിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ബഹളമായി മാറി. വാഴത്തോപ്പുകൾ ആനക്കൂട്ടം കയറിയിറങ്ങിയതുപോലെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കിഷ്കിന്ധത്തിലെ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെക്കാൾ അധികമായിരുന്നു സൈനികരുടെ ആവശ്യം. അതിനാൽ അതുവരെയില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും കിഷ്കിന്ധം നേരിടേണ്ടിവന്നു. ഇത്തരത്തിൽ കിഷ്കിന്ധത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ജൈവികതയെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അധിനിവേശശക്തി തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ അവിടെ നടപ്പിലാക്കിയത്.

കിഷ്കിന്ധത്തിന്റെ ശക്തിയും പ്രതാപവുമായിരുന്ന ഏഴു സാല വൃക്ഷങ്ങൾ. അതിലെ ഇലയെല്ലാം ഒറ്റക്കൈകൊണ്ട് പിടിച്ചു കുലുക്കി പൊഴിക്കാൻ ബാലിക്ക് ആകുമായിരുന്നു. ഏഴു സാലവൃക്ഷങ്ങളെയും ഒറ്റ എയ്ത്തിന് മുറിച്ചിട്ടാണ് രാമൻ അസ്ത്രവിദ്യയിലുള്ള പാടവം വെളിപ്പെടുത്തിയത്. രാമന്റെ അധികാരസ്ഥാപനത്തിൽ ഇരയാകുന്നത് കിഷ്കിന്ധയിലെ ജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല; പ്രകൃതി കൂടിയാണ്. യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ നടക്കുമ്പോഴും പ്രകൃതി ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ബാലി കരുത്ത് കാണിച്ചത് പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ രാമൻ കരുത്ത് തെളിയിച്ചത് അത് നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു.

നിബിഡ കാന്താരങ്ങളും പർവ്വതങ്ങളും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് രാമ-രാവണയുദ്ധത്തിന് വേണ്ടി കടലിൽ ചിറ കെട്ടുന്നത്. "രാമനോ രാവണനോ ചാവുന്നത് വരെ തുടരാനിരിക്കുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടി. ലങ്കയും കിഷ്കിന്ധവും തെക്കു ദേശങ്ങളും വനങ്ങളും പുഴകളുമെല്ലാം നശിച്ചാലും രണ്ടിലൊരാൾക്ക് വിജയമുണ്ടാകുന്നതുവരെ തുടരുന്ന യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി. കടലിൽ

ചിറ കെട്ടുക അത്ഭുതകരം തന്നെ. അതൊരു യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നത് അക്രമവും." (സാറാജോസഫ്, 2008:187)

പ്രകൃതിക്കും സ്ത്രീക്കും നേരെയുള്ള പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിന്റെ അതിക്രമങ്ങൾ ഊര്കാവലിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ബാലിയെ വധിക്കാൻ കാരണം താരയുടെ സൗന്ദര്യമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവളുടെ ശരീരത്തെ കാമിക്കുന്ന സുഗ്രീവനും സീതയെ ശരീരം മാത്രമായി കാണുന്ന രാമനും 'ഊര്കാവ'ലിൽ കടന്നുവരുന്നു. പ്രകൃതിയെയും സ്ത്രീയെയും സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി വസ്തുവല്ക്കരിക്കുന്ന ആധുനിക മുതലാളിത്ത ബോധത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണവർ. തങ്ങളുടെ അധികാരത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി സ്ത്രീയെയും പ്രകൃതിയെയും അവർ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതിയെ അറിഞ്ഞനുഭവിച്ച ആദിമ മനുഷ്യന്റെ പ്രതിനിധിയാണ് ഇവിടെ അംഗദൻ. ജൈവികതയെ ആദരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അംഗദനും ഇരയാക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക ധ്വംസനം മനുഷ്യത്വ നിഷേധങ്ങൾ കൂടിയായി മാറുന്നതിന്റെ നേർചിത്രം 'ഊര്കാവ'ലിൽ കാണാം. അരികുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ജനത നേരിടുന്ന എല്ലാത്തരം ആധിപത്യ ശ്രമങ്ങളോടുമുള്ള പ്രതിരോധമാണ് പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ഭൂമികയിലൂന്നി, ഈ നോവലിലൂടെ നോവലിസ്റ്റ് നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

സാറാ ജോസഫ്, 2008, ഊര്കാവൽ, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം.

സൗമ്യ സി. എസ്., 2022, പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദവും കേരളീയ മാനവികതയും, മംഗളോദയം, തൃശ്ശൂർ.